

עין משפט ונר מצוה

כא א ב ג מ"י פ"ד
מג' משפטין ט"ג
משן עין פ"ט ט"ע ח"מ
י"י קני טע"ה
כב ד"ה מ"י פ"ד ז"ל
אבות ה"ל א' משן
עשין ח"מ טע"ה א"ע
פ"טן לו ספי' ט"ז
כג ו' מ"י ט"ס ה"ג
טע"ה ט"ע טע"ה א' :

תוספות ר"ד

שהטילו לביסו ה"ק וזה
ר' השכר לאמצע פי' לא
יחלוף השכר לפי המעות
אלא כן נטול אם לא נטול
אשר אין שנים לאמצע
הם בכור מ"י מ"י חסר
שני שהטילו זה לזה
מעתיב ויתר מן סמך
שני אחריהו מן חייבו
הילכך כ"ו שלא פרושו
הוא מובל מן הק"ן
היה הכל לאמצע וכן נטול
אשר אין שנים לאמצע
לפי מעותיו פי' הנטול
עמד על הק"ן כל
אחד ואחר לוקח קנה
וכי"א אם לקוחה מתחלה
למכירה או אם קנה עולים
לנלוף שביא הוא נטול
לפי מעותיו ויהי אמר
אפי' שור להרישה ועמד
לפי מעותיו השכר לאמצע
ש"כ אמר שהשכר עמד
על הק"ן אם היה מעתיב
לחלוף לאכזרי ולמכור
כ"א הכריש לביטוי ה"י
ונטילו לפי המעות אבל
כ"י ולמכירה קאי וט"ף
שיחיתו במעות ומצאו
שהיה מן מובל מן
הק"ן ובאילו נשכרו
במקצט"א דמי שהכריש
לאמצע ולי"ת דוקא
שלקוחה להרישה מחלה
אלא אפי' לקוחה מחלה
למכירה כ"י ולמכירה
קאי ולא לתלות לאכזרי
היה השכר לאמצע אלא
מ"י השכר דק"ה רב שור
להרישה ועמד למכירה
נקטו מ"י אינהו ה"א
ליכא ולא דוקא : מיתבי
והי' שהטילו לביסו ה"ק
ז"ו ר"ה השכר לאמצע
מאי לא בשור להרישה
ועמד למכירה חייבא
דרבה לא בשור להרישה
ועמד להרישה אבל שור
להרישה ועמד למכירה
מאי זה נטול לפי מעותיו
הוא נטול לפי מעותיו
זה בשלו ונעמד וזה בשלו
זה בשלו ונעמד וזה בשלו
נטול לפי מעותיו זה בשלו
במאי' בשור להרישה
ועמד להרישה אבל שור
להרישה ועמד למכירה
זה נטול לפי מעותיו וזה
נטול לפי מעותיו פי' :

מי שהיה נשוי פרק עשירי כתובות

אחת נטולת לפי מעותיה עד שהפירע כל אחת כמותה כי זה דין דאך
וזה שאמר רבי אין אני רואה דכרי באלו נכבד דרשא ונכבד דמילעא
אבל כפיפה דמנן היו שם שלש מאות של מנה נטולת ממשיש ושל
מאתים מנה ושל שלש מאות ששה של זהב לא חלק רבי אלא בין בחפיפה
אחת בין בשמי תפיפות ק"ך הוא הדין

א"השכר לאמצע אמר רבה מסתברא מילתיה
דשמאל בשור להרישה ועומד להרישה
אבל בשור להרישה ועומד למכירה זה נטול
לפי מעותיו וזה נטול לפי מעותיו ורב
המונא יאמר אפילו שור להרישה ועומד
למכירה השכר לאמצע מיתיבי ר' שני' שהטילו
לביסו זה מנה וזה מאתים השכר לאמצע
מאי לאו בשור להרישה ועומד למכירה
ותיבתא דרבה לא בשור להרישה ועומד
להרישה אבל שור להרישה ועומד למכירה
מאי זה נטול לפי מעותיו וזה נטול לפי
מעותיו אדתני סופא לקח זה בשלו וזה בשלו
ונתערבו זה נטול לפי מעותיו וזה נטול לפי
מעותיו ליפלו וליתני בדידיה במד"א בשור
להרישה ועומד להרישה אבל בשור להרישה
ועומד למכירה זה נטול לפי מעותיו וזה נטול
לפי מעותיו הכי נמי קאמר במד"א בשור
להרישה ועומד להרישה אבל בשור להרישה
ועומד למכירה נעשה כמו שלקח זה
בשלו וזה בשלו ונתערבו זה נטול לפי
מעותיו וזה נטול לפי מעותיו תנן וכן שלשה
שהטילו לביסו פחתו או הותירו כך הן
חולקין מאי לאו פחתו פחתו ממש הותירו
הותירו ממש יאמר רב נחמן אמר רבה בר
אבוה לא הותירו וזו חדתי פחתו אסתירא
דצוניתא: **מתני'** ימי שהיה נשוי ד' נשים
ומת הראשונה קודמת לשניה ושניה
נשבעת לשניה ושניה נשבעת לשלישית
לרביעית והרביעית נשבעת שלא בשבועה
בן ננס ואומר וכו' מפני שהיא אחרונה
נשכרת האף היא לא תפרע אלא בשבועה
יהיו יוצאות כולן ביום אחד כל הקודמת
לחברתה אפילו שעה אחת זכתה וכך היו
כותבין בירושלים שעות היו כולן יוצאות
בשעה אחת ואין שם אלא מנה חולקות
בשורה: **גמ'** במאי קמיפלגי אמר שמואל

לפניו ומלמדות שכולן נכמו ביום אחד: כל הקודמת לחברתה שעה
אחת כמותה: וקפס. אם השעות מפורשות במוכן כגון בחמת
כחוד ביום פלוגי בשעה שלישה ובשניה בשעה רביעית וכן כגון: **גמ'**
לזנייתא שהי' ימים יותר מדלי. מ"ר. הא דאמרי' בפ"ק דבבא בתרא (דף י"ג. וש"י) ח"ל ט"ו יהודה לרב הונו לדיך דאמת לית לך דינא
דגוד או לגוד כבוד ושפוט שהינן לכן אציהן עבד וצנהה טמאה כ"ד הן עושין ח"ל שאני אומר עובד לזה יום אחד ולזה שני ימים ומקשה ר"ת
ז"ל אפוא קיאו ליה מזכור ושפוט ליקאי ליה משניהם שפוטין ואומר ר"ת שניהם שפוטין נימא ליה שיעבד לזה יום אחד ולזה שני ימים ומקשה ר"ת
בכור ושפוט קיאו ליה שש יעבד הפשוט יום אחד והכבוד שני ימים הכי הכבוד נטול יותר מפי שנים ששם יש עיר רחוקה ממנה ליה יום אחד
ומשחכים בה הרבה נמורה שיש שם סחורה בול שפוט שאין לו שהות אלא יום אחד לא יוכל לילך שם והכבוד שיש לו שהות שני ימים הולך שם
ומשכר כמה וכמה יותר מן הפשוט ור' מפרש דלהי' קיאו ליה בכור ושפוט ששור להרישה ועומד להרישה לכולי עלמא השכר לאמצע משום
הכי פריך כ"ד יעשו דבזה א"ן נטול הכבוד פי שנים ומשני עובד לזה יום א' ולזה שני ימים ולא שור להרישה ועומד להרישה דמשום הכי היו
הסם השכר לאמצע דמעיקרא אדעתא דהכי נשחמו אלא גבי כבוד דלא ש"ן האי עממא כל אחד נטול לפי חלקו. מ"ר: **ב"י** שהיה נשוי ד'
נשים. לא הוה מאי למנקט ב' נשים אע"ג דשייכא בכו שפיר פלוגתא דתנא קמא וכן ננס מ"מ לא הוה שמעינן מניה שבעה לאחד שבעה למאה
אבל השחא שמע"י ליה דהא א"ן נשבעת ראשונה לשלישית משום שכבר נשבעה לשניה דמפי' בגמ' מיהו תימה אמאי תנא ארבע בשלש סגי דבשלש
נמי שמע"י שבעה לאחד שבעה למאה ואיכא למימר דהוה אמינא דהתם הוא דל"ן נשבעת ראשונה לשלישית שהיא אחרונה דלא חיישי' כוילי האי
כ"ן שכבר נשבעה לשניה ושלישית שחא כבר נתקבלה כמותה שאין נשבעת לא אחרונה בה רכנן כולי האי אבל אם היתה נשבעת אחת שלישית
בכ"ן שיש רביעית והשחא דיעינן שלא נתקבלה כמותה היה אמרנא דנחמיר טפי ומשעב לה הראשונה להכי תנא ארבע נשים. מ"ר:

אחת נטולת לפי מעותיה עד שהפירע כל אחת כמותה כי זה דין דאך
וזה שאמר רבי אין אני רואה דכרי באלו נכבד דרשא ונכבד דמילעא
אבל כפיפה דמנן היו שם שלש מאות של מנה נטולת ממשיש ושל
מאתים מנה ושל שלש מאות ששה של זהב לא חלק רבי אלא בין בחפיפה
אחת בין בשמי תפיפות ק"ך הוא הדין

אחת נטולת לפי מעותיה עד שהפירע כל אחת כמותה כי זה דין דאך
וזה שאמר רבי אין אני רואה דכרי באלו נכבד דרשא ונכבד דמילעא
אבל כפיפה דמנן היו שם שלש מאות של מנה נטולת ממשיש ושל
מאתים מנה ושל שלש מאות ששה של זהב לא חלק רבי אלא בין בחפיפה
אחת בין בשמי תפיפות ק"ך הוא הדין

מסורת הש"ס

א) (תוספתא פ"ד)
ב) (לעיל ט"ז א) (שם א')

תוספות ר"ד

הטילו לביסו ה"ק וזה
ר' השכר לאמצע פי' לא
יחלוף השכר לפי המעות
אלא כן נטול אם לא נטול
אשר אין שנים לאמצע
הם בכור מ"י מ"י חסר
שני שהטילו זה לזה
מעתיב ויתר מן סמך
שני אחריהו מן חייבו
הילכך כ"ו שלא פרושו
הוא מובל מן הק"ן
היה הכל לאמצע וכן נטול
אשר אין שנים לאמצע
לפי מעותיו פי' הנטול
עמד על הק"ן כל
אחד ואחר לוקח קנה
וכי"א אם לקוחה מתחלה
למכירה או אם קנה עולים
לנלוף שביא הוא נטול
לפי מעותיו ויהי אמר
אפי' שור להרישה ועמד
לפי מעותיו השכר לאמצע
ש"כ אמר שהשכר עמד
על הק"ן אם היה מעתיב
לחלוף לאכזרי ולמכור
כ"א הכריש לביטוי ה"י
ונטילו לפי המעות אבל
כ"י ולמכירה קאי וט"ף
שיחיתו במעות ומצאו
שהיה מן מובל מן
הק"ן ובאילו נשכרו
במקצט"א דמי שהכריש
לאמצע ולי"ת דוקא
שלקוחה להרישה מחלה
אלא אפי' לקוחה מחלה
למכירה כ"י ולמכירה
קאי ולא לתלות לאכזרי
היה השכר לאמצע אלא
מ"י השכר דק"ה רב שור
להרישה ועמד למכירה
נקטו מ"י אינהו ה"א
ליכא ולא דוקא : מיתבי
והי' שהטילו לביסו ה"ק
ז"ו ר"ה השכר לאמצע
מאי לא בשור להרישה
ועמד למכירה חייבא
דרבה לא בשור להרישה
ועמד להרישה אבל שור
להרישה ועמד למכירה
מאי זה נטול לפי מעותיו
הוא נטול לפי מעותיו
זה בשלו ונעמד וזה בשלו
זה בשלו ונעמד וזה בשלו
נטול לפי מעותיו זה בשלו
במאי' בשור להרישה
ועמד להרישה אבל שור
להרישה ועמד למכירה
זה נטול לפי מעותיו וזה
נטול לפי מעותיו פי' :

לפניו ומלמדות שכולן נכמו ביום אחד: כל הקודמת לחברתה שעה
אחת כמותה: וקפס. אם השעות מפורשות במוכן כגון בחמת
כחוד ביום פלוגי בשעה שלישה ובשניה בשעה רביעית וכן כגון: **גמ'**
לזנייתא שהי' ימים יותר מדלי. מ"ר. הא דאמרי' בפ"ק דבבא בתרא (דף י"ג. וש"י) ח"ל ט"ו יהודה לרב הונו לדיך דאמת לית לך דינא
דגוד או לגוד כבוד ושפוט שהינן לכן אציהן עבד וצנהה טמאה כ"ד הן עושין ח"ל שאני אומר עובד לזה יום אחד ולזה שני ימים ומקשה ר"ת
ז"ל אפוא קיאו ליה מזכור ושפוט ליקאי ליה משניהם שפוטין ואומר ר"ת שניהם שפוטין נימא ליה שיעבד לזה יום אחד ולזה שני ימים ומקשה ר"ת
בכור ושפוט קיאו ליה שש יעבד הפשוט יום אחד והכבוד שני ימים הכי הכבוד נטול יותר מפי שנים ששם יש עיר רחוקה ממנה ליה יום אחד
ומשחכים בה הרבה נמורה שיש שם סחורה בול שפוט שאין לו שהות אלא יום אחד לא יוכל לילך שם והכבוד שיש לו שהות שני ימים הולך שם
ומשכר כמה וכמה יותר מן הפשוט ור' מפרש דלהי' קיאו ליה בכור ושפוט ששור להרישה ועומד להרישה לכולי עלמא השכר לאמצע משום
הכי פריך כ"ד יעשו דבזה א"ן נטול הכבוד פי שנים ומשני עובד לזה יום א' ולזה שני ימים ולא שור להרישה ועומד להרישה דמשום הכי היו
הסם השכר לאמצע דמעיקרא אדעתא דהכי נשחמו אלא גבי כבוד דלא ש"ן האי עממא כל אחד נטול לפי חלקו. מ"ר: **ב"י** שהיה נשוי ד'
נשים. לא הוה מאי למנקט ב' נשים אע"ג דשייכא בכו שפיר פלוגתא דתנא קמא וכן ננס מ"מ לא הוה שמעינן מניה שבעה לאחד שבעה למאה
אבל השחא שמע"י ליה דהא א"ן נשבעת ראשונה לשלישית משום שכבר נשבעה לשניה דמפי' בגמ' מיהו תימה אמאי תנא ארבע בשלש סגי דבשלש
נמי שמע"י שבעה לאחד שבעה למאה ואיכא למימר דהוה אמינא דהתם הוא דל"ן נשבעת ראשונה לשלישית שהיא אחרונה דלא חיישי' כוילי האי
כ"ן שכבר נשבעה לשניה ושלישית שחא כבר נתקבלה כמותה שאין נשבעת לא אחרונה בה רכנן כולי האי אבל אם היתה נשבעת אחת שלישית
בכ"ן שיש רביעית והשחא דיעינן שלא נתקבלה כמותה היה אמרנא דנחמיר טפי ומשעב לה הראשונה להכי תנא ארבע נשים. מ"ר: